

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010241
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125010241.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 09.12.2025, sp. zn. 4T/9/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom samosudkyňa Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznala obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu v bode 1/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z.z. účinného od 06.08.2024 a v bode 2/ z prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z.z. účinného od 06.08.2024 na tom skutkovom základe, že:

v bode 1)

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 19.00 hodine v meste C. D. na Autobusovej stanici, napadol A. E. tým spôsobom, že ho chytil oboma rukami pod krk a postrčil ho na zem, po tom čo sa poškodený postavil zo zeme, obžalovaný ho jednou rukou chytil pod krk do páky a druhou rukou udel do oblasti zátylku a minimálne jedenkrát ho udel do oblasti ľavého ucha, pričom mu vulgárne nadával, čím spôsobil poškodenému A. E. (t.č. F.) úrazové prederavenie blanky ľavého bubienka s dobou liečenia v trvaní do 7 dní,

uvedeného konania sa dopusti napriek tomu, že mu Okresným úradom G., odbor všeobecnej vnútornej správy, bola rozkazom o uložení sankcie za priestupok sp.zn. OU-LV-OVVS2/012606-003 zo dňa 30.06.2023 právoplatným dňa 23.08.2023 uložená pokuta 90 eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v bode 2)

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 20.25 hodine v meste C. D. na H. ulici bez príslušného oprávnenia prechovával okrúhlu plastovú nádobu s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 581 mg obsahujúce minimálne 20 mg tetrahydrokanabinolu (THC), pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženía.

V úvode odôvodnenia napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol, že v trestnej veci obžalovaného rozhodol dňa 22.07.2025 rozsudkom, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu v bode 1/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z.z. účinného od 06.08.2024 a v bode 2/ z prečinu neoprávneného prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z.z. účinného od 06.08.2024 a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strážení.

Vzhľadom na odvolanie obžalovaného bol uvedený rozsudok uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/61/2025 zo dňa 14.10.2025 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že súd I. stupňa dňa 22.07.2025 vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného napriek tomu, že obžalovaný zaslal súdu žiadosť o pozastavenie súdneho procesu a ospravedlnenie s doloženým lekárskeym potvrdením o dočasnej práceneschopnosti s tým, že v následnom konaní bolo potrebné obžalovanému umožniť zúčastniť sa hlavného pojednávania, zopakovať dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2025 vykonané, prípadne vykonať ďalšie potrebné dôkazy a vysporiadať sa s námietkou obžalovaného ohľadne výpovede svedkyne I. J..

Po vrátení veci súd I. stupňa opätovne prejednal trestnú vec obžalovaného a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie. Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie dňa 09.12.2025 nedostavil, svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnil, pričom súd I. stupňa upriamil pozornosť na to, že predvolanie na uvedené hlavné pojednávanie bolo obžalovanému doručené cestou polície dňa 14.11.2025 a preto bolo hlavné pojednávanie vykonané za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 252 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného.

V intenciách rozhodnutia krajského súdu súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, a to opätovným výsluchom poškodeného A. F. (predtým Gelety), výsluchom svedkýň I. J. a K. L. a prečítaním listinných dôkazov, ako aj pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/72/2022. Podrobne rozobral jednotlivé dôkazy a tieto hodnotil jednotlivo ako aj v súhrne a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vinu obžalovaného v bode I. napadnutého rozsudku mal za preukázanú aj samotnou výpoveďou obžalovaného, ktorý sa v prípravnom konaní ku spáchaní skutku v bode I. priznal s tým, že pokiaľ svoju výpoveď pred súdom I. stupňa čiastočne zmenil, súd I. stupňa odstraňoval rozpory o úderoch, ktoré mal dať poškodenému, pričom na hlavnom pojednávaní rozpory vo svojich výpovediach nevedel hodnoverne vysvetliť. Napriek čiastočnej zmene výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní súd I. stupňa jeho vinu ustálil na základe jednoznačnej výpovede poškodeného A. F. (E.) a svedkýň I. J. a K. L., ktorí o podstatných skutočnostiach ohľadne fyzického napadnutia obžalovaným vypovedali zhodne. Súd I. stupňa sa vysporiadal aj s obranou obžalovaného, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že poškodený napadol jeho matku a následná jeho reakcia bola v amoku. Táto skutočnosť však nebola preukázaná. Výpoveď poškodeného bola v súlade s výpoveďami už horeuvedených svedkýň, ale aj nepriamymi listinnými dôkazmi, a to predovšetkým prvotnou lekárskou správou, z ktorej vyplýva, že poškodený bol napadnutý úderom päste do oblasti ľavého ucha a zátylka. Rozsah zranenia poškodeného mal súd I. stupňa preukázaný aj odborným vyjadrením MUDr. Šimona Kónyu, pričom vzhľadom na toto odborné vyjadrenie bola v prípravnom konaní zmenená právna kvalifikácia konania obžalovaného v jeho prospech.

Čo sa týkalo konania pod bodom 2/, tu súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine, pretože obžalovaný na položené otázky odpovedal kladne a následne tak vykonával dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd I. stupňa upriamil pozornosť aj na skutočnosť, že od spáchania trestných činov v bode 1/ a 2/ došlo k zmene Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., ktorý bol novelizovaný zákonom č. 40/2024 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť od 06.08.2024 a z uvedeného keďže novelizovaný zákon bol pre obžalovaného priaznivejší, trestnosť činu posudzoval podľa zákona účinného od 06.08.2024.

V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na osobu obžalovaného, pričom zvýraznil skutočnosť, že v evidencii priestupkov má obžalovaný v období rokov 2020 až 2024 - 47 záznamov a ako vyplýva z odpisu z registra trestov, dopustil sa trestnej činnosti, za ktorú bol súdom trestaný, a to prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/72/2022 zo dňa 29.05.2023 uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov, ktorá plynula do 22.07.2025. Súd I. stupňa vzhľadom na skutočnosť, že do rozhodovania v merite veci obžalovaného nebolo rozhodnuté v uvedenej trestnej veci o osvedčení, resp. neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe, riešil podľa § 7 ods. 1 Tr. por. predbežnú otázku a vzhľadom na to, že obžalovaný trestné činy v bode 1/ a 2/ spáchal

v skúšobnej dobe, vyslovil, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Pri osobe obžalovaného súd I. stupňa dospel k záveru, že iný trest ako trest nepodmienečný, s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák., nie je možné uložiť. Pri určovaní výmery trestu vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky určenej trestnou sadzbou za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., ktorý je z dvoch trestných činov, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinnými, najprísnejšie trestný. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností a aj vzhľadom na to, že trest ukladal za dva trestné činy, trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby považoval za primeraný. Na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Proti uvedenému rozsudku, v zákonnej lehote, podal obžalovaný odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal obžalovaný sám, namietal, že súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 09.12.2025 rozhodol v jeho neprítomnosti. O pojednávaní nebol písomne oboznámený, tak sa na pojednávanie nemohol dostaviť. Uviedol, že v rozsudku je veľa klamstiev a nepravd, s ktorými ako obvinený nesúhlasí a preto žiadal prípad znovu otvoriť a prešetriť. Nie je pravdou ani doručenie predvolania príslušníkmi Policajného zboru Zlaté Moravce, nakoľko ho kontaktovali telefonicky aj jeho rodičov a nikdy sa v daný deň a hodinu nedostavili, aby mu odovzdali predvolánku v podobe listu. Danú skutočnosť chce riešiť podaním trestného oznámenia na príslušníkov Policajného zboru Zlaté Moravce ako aj na MUDr. Kónyu, lebo sa lekársky posudok nezakladá na pravde.

Potom, ako bolo rozhodnuté v merite veci si obžalovaný zvolil obhajcu, ktorý doplnil písomné dôvody odvolania obžalovaného. Uviedol, že odvolanie smeruje voči výroku o vine a výroku o treste, nakoľko napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné a nesprávne v celom jeho rozsahu, keďže súd I. stupňa dospel k nesprávnym právnym záverom, skutky nesprávne právne kvalifikoval a nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy.

K bodu 1/ napadnutého rozsudku uviedol, že súd I. stupňa nesprávnym spôsobom vyhodnotil vykonané dôkazy, keď tieto hodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného, pričom sa dostatočne nevysporiadal s rozpormi vo výpovediach jednotlivých svedkov. Súd I. stupňa konštatoval, že výpoveď samotného obžalovaného a výpovede svedkyne M. L., matky obžalovaného a svedkyne N. D. G., priateľky obžalovaného, sú účelové, pričom mali byť urobené v snahe vyvinieť obžalovaného spod žalovaného trestného činu a odvrátiť hroziaci trest, keďže vedeli, že obžalovaný sa protiprávneho konania dopustil v plynúcej skúšobnej dobe. Na druhej strane nezvážil možnosť, že práve výpovede poškodeného A. F. (E.) a svedkyne I. J. a K. L. možno považovať za účelové presne z opačného dôvodu, a to v snahe priťažiť obžalovanému. Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že v konaní nebol zabezpečený dôkaz, a to kamerový záznam, ktorého vykonanie navrhoval. Tento dôkaz nebolo možné zaobstarať, a to z dôvodu, že kamerové záznamy sa uchovávajú len po obmedzenú dobu, spravidla najviac 14 dní, po uplynutí ktorej dochádza k automatickému vymazaniu. Uvedený dôkaz pritom mohol zásadným spôsobom prispieť k objasneniu skutkového stavu. Absencia takéhoto dôkazu tak ide k ujme úplnosti dokazovania a malo to byť zohľadnené pri hodnotení dôkaznej situácie, najmä v kontexte existujúcich pochybností. Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal posúdením závažnosti skutku v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., pričom dospel k záveru, že závažnosť prečinu je vyššia ako nepatrná. Obžalovaný konštatoval, že takýto záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a predstavuje nesprávne právne posúdenie veci. Z vykonaného dokazovania najmä zo svedeckých výpovedí, z ktorých súd I. stupňa vychádzal, vyplýva, že obžalovaný mal poškodeného chytiť do páky a uštedriť mu bližšie nešpecifikovaný počet úderov, pričom nie je zrejmé, či boli vedené dlaňou alebo pästou, či aká bola ich intenzita. Pokiaľ ide o následok skutku, z lekárskej správy vyplývalo, že došlo k zraneniu s dobou liečenia do 7 dní a na základe toho je zrejmé, že síce došlo k ujme na zdraví, avšak k ujme menšej intenzity, ktorá svojim charakterom zodpovedá skôr nepatrnému/drobnému ublíženiu na zdraví a takéto konanie preto napĺňalo znaky priestupku podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Opakovane poukázal na to, že súd I. stupňa je povinný opätovne posúdiť závažnosť prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k bodu I. napadnutého rozsudku, čo má zásadný význam nielen pre výrok o vine, ale aj následný výrok o treste.

Čo sa týka bodu 2/ napadnutého rozsudku, napriek tomu, že pred súdom I. stupňa uznal vinu za tento skutok, súd I. stupňa mohol a mal aj v tomto prípade posúdiť závažnosť prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. Poukázal na to, že novelou Trestného zákona bolo upravené množstvo konope, ktoré bolo možné považovať za trestné, pričom pri rastline rodu Cannabis (konopa) – sušina (marihuana) sa považuje množstvo 2 g. V posudzovanom prípade obžalovaný prechovával množstvo s celkovou hmotnosťou 0,581 g, teda množstvo výrazne nižšie, než je hranica nepatrného množstva, resp. hranica

najviac maximálneho množstva materiálu uvedeného v treťom stĺpci v prílohe č. 1. V danom prípade súd I. stupňa mohol a mal posúdiť možné vyvodenie zodpovednosti voči obžalovanému za spáchanie priestupku na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami podľa § 30 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vychádza tak z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj z neúplne a nesprávne zisteného skutkového stavu. Vzhľadom na tú skutočnosť obžalovaný navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 písm. a/ až e/ Tr. por. a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako už súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, predmetná trestná vec bola už predmetom odvolacieho skúmania, keď na podklade odvolania obžalovaného proti rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 22.07.2025 rozhodol podľa § 316 ods. 3 písm. c/ Tr. por. tak, že zrušil predchádzajúci rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, pretože hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky. V zrušujúcom uznesení odvolací súd konštatoval, že v trestnej veci obžalovaného bolo určené hlavné pojednávanie na deň 29.05.2025, ktoré sa aj konalo v prítomnosti obžalovaného, pričom cca od 09.45 hod. bol obžalovaný z hlavného pojednávania uvoľnený zo zdravotných dôvodov a hlavné pojednávanie sa ďalej konalo v jeho neprítomnosti. Za účelom predvolania ďalších svedkov bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 24.06.2025. Obžalovaný si predvolanie prevzal 16.06.2025. Osobným podaním do podateľne súdu I. stupňa dňa 23.06.2025 bola doručená žiadosť obžalovaného o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu vopred naplánovaného vyšetrenia, pričom obžalovaný nedal súhlas, aby sa hlavné pojednávanie konalo bez jeho prítomnosti. Hlavné pojednávanie bolo preto dňa 24.06.2025 odročené na 22.07.2025. Predvolanie na hlavné pojednávanie na deň 22.07.2025 obžalovaný prevzal 30.06.2025. Osobným podaním do podateľne súdu I. stupňa dňa 17.07.2025 bola doručená žiadosť obžalovaného o pozastavenie súdneho procesu z dôvodu, že na deň pojednávania má už dlhodobo naplánovanú operáciu a neželá si, aby sa pojednávanie konalo bez jeho prítomnosti. K žiadosti pripojil i lekárske potvrdenie MUDr. Petra Farkasa s uvedením dátumu 22.7.25, ako i Odpis potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavenej elektronicky D. D. I. dňa XX.XX.XXXX, z ktorej vyplýva, že A. B. je neschopný práce od XX.XX.XXXX a dátum predpokladaného skončenia je XX.XX.XXXX. Keďže súd I. stupňa aj napriek žiadosti obžalovaného vykonal hlavné pojednávanie dňa 22.07.2025 v neprítomnosti obžalovaného. Toto pochybenie bolo tak závažného charakteru, že nebolo možné napraviť ho v odvolacom konaní, rozsudok súdu I. stupňa bol odvolacím súdom zrušený bez jeho preskúmania, pričom úlohou súdu I. stupňa po zrušení napadnutého rozsudku bolo vykonať opätovne dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2025 za umožnenia obžalovanému zúčastniť sa tohto hlavného pojednávania, prípadne vykonať aj ďalšie potrebné dôkazy a vysporiadať sa s námietkou obžalovaného ohľadom výpovedí svedkyne I. J..

Po vrátení veci súdu I. stupňa tento nariadil termín hlavného pojednávania na deň 09.12.2025 o 13.00 hod. s tým, že predvolal obžalovaného, poškodeného A. F. (E.) a svedkyne I. J. a K. L.. Ako vyplýva zo spisového materiálu, obžalovaný termín hlavného pojednávania prevzal dňa 14.11.2025. Súd I. stupňa vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa naň nedostavil napriek tomu, že mal doručenie predvolania vykázané a lehotu na prípravu na hlavné pojednávanie zachovanú. Na hlavnom pojednávaní následne súd I. stupňa vypočul poškodeného A. F. (E.), pričom v zmysle § 264 ods. 2 Tr. por. odstraňoval aj rozpory v jeho výpovedi z prípravného konania s tým, že poškodený na tieto rozpory uviedol, že v tom čase si to lepšie pamätal ako na hlavnom pojednávaní pre odstup času a konkrétne skutočnosti si už presne nepamätá. Súd I. stupňa zároveň vypočul aj svedkyňu I. J. a K. L. a oboznámil listinné dôkazy, predovšetkým odborné vyjadrenie, lekársku správu, ako aj listinné dôkazy týkajúce sa osoby obžalovaného.

Na základe celého vykonaného dokazovania tak súd I. stupňa dospel k správne mu záveru, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bolo potrebné v bode 1/ právne kvalifikovať ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z.z. účinného od 06.08.2024, pretože sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného

a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý a v bode 2/ ako prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z.z. účinného od 06.08.2024, pretože neoprávnené prechovával omamnú látku konope v nepatrnom množstve.

Ohľadom konania uvedeného pod bodom 1/ napadnutého rozsudku súd I. stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom jednotlivé dôkazy vyhodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Pri uznaní viny v tomto bode vychádzal predovšetkým z výpovedí poškodeného A. F. a svedkýň I. J. a K. L., ako aj z čiastočného priznania obžalovaného. Pokiaľ sa obžalovaný bránil tým, že poškodený napadol jeho matku a útok na poškodeného bola jeho reakcia v amoku, túto obranu mal aj odvolací súd za vyvrátenú výpoveďami svedkýň I. J. a K. L., ktoré boli prítomné na mieste činu, ako aj nepriamym listinným dôkazom, a to prvotnou lekárskou správou, pričom súd I. stupňa správne poukázal na to, že z uvedenej správy vyplýva, že poškodený bol napadnutý úderom päšťou do oblasti ľavého ucha a zátylku. Obžalovanému za konanie uvedené pod bodom 1/ napadnutého rozsudku bolo vznesené obvinenie len za prečin výtržníctva podľa § 264 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na rozdiel od uznesenia o začatí trestného stíhania, v ktorom bol tento skutok kvalifikovaný aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. Právna kvalifikácia konania obžalovaného tak bola ešte v prípravnom konaní správne ustálená na základe odborného vyjadrenia MUDr. Šimona Kónyu, ktorý z lekárskeho hľadiska zranenia poškodeného kvalifikoval ako ľahké s dobou liečenia do 7 dní. Súd I. stupňa správne poukázal na to, že v prípade obžalovaného sú dve skupiny dôkazov, a to výpovede poškodeného A. F. (E.) a výpovede svedkyne I. J., ktorá bola priamym svedkom útoku obžalovaného na poškodeného, ako aj svedkyne K. L., pričom tieto výpovede navzájom korešpondujú. Čo sa týkalo výpovedí samotného obžalovaného a svedkyne M. L., matky obžalovaného, a svedkyne N. D. G., priateľky obžalovaného, súd I. stupňa správne vyhodnotil ako účelové v snahe vyvinúť obžalovaného spod žalovaného trestného činu a v snahe aj odvrátiť hroziaci trest, keďže vedeli, že obžalovaný sa protiprávneho konania dopustil počas plynutia skúšobnej doby v inej trestnej veci.

Pokiaľ obhajca obžalovaného v dôvodoch odvolania poukazyval na nemožnosť doplnenia dokazovania prehratím kamerového záznamu, k tomu je potrebné uviesť, že sám konštatoval, že takýto dôkaz nemožno vykonať z dôvodu automatického vymazávania záznamu po určitom čase. Preto bolo potrebné vykonať dostupné dôkazy zákonným spôsobom, čo súd I. stupňa aj urobil.

Súd I. stupňa pri svojom rozhodovaní skúmal aj závažnosť konania obžalovaného v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, čo bolo napadnutie poškodeného a ako následok prederavenie blanky ľavého ucha, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, ktorým boli útok obžalovaného vedený na poškodeného v prítomnosti ďalších osôb, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, čím bolo bezdôvodné napadnutie poškodeného, súd I. stupňa správne dospel k záveru, že závažnosť spáchaného prečinu je vyššia ako nepatrná. S týmto názorom sa plne stotožnil aj odvolací súd a nedal za pravdu obhajcovi obžalovaného, že konanie uvedené pod bodom I. napadnutého rozsudku by bolo možné kvalifikovať „len“ ako priestupok, a to nielen vzhľadom na skutočnosti, ktoré uvádzal súd I. stupňa, ale aj vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý svojim konaním neustále porušuje zákon, pričom upriamuje pozornosť nielen na odpis z registra trestov, ale aj na evidenciu priestupkov, v ktorých má za 4 roky, teda za obdobie rokov 2020-2024 celkovo 47 záznamov, a to aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Čo sa týka konania obžalovaného uvedeného v bode 2/ napadnutého rozsudku, tu je potrebné uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a na všetky položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal kladne. Vzhľadom na túto skutočnosť po kladnom vyjadrení prokurátora súd I. stupňa jeho vyhlásenie prijal a následne ohľadom tohto skutku vykonával dokazovanie len ohľadom ukladaného trestu. Po vyhlásení obžalovaného, že je vinný tak súd nemohol už posudzovať závažnosť prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. a skúmať, či konanie obžalovaného nenapĺňalo znaky priestupku.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomných dôvodoch odvolania konštatoval, že v zmysle prílohy k Trestnému zákonu č. 40/2024 Z.z. za nepatrné množstvo pri rastline rodu Cannabis (konopa) – sušina (marihuana) sa považuje množstvo 2 g a v prípade obžalovaného bolo preukázané, že prechovával množstvo s celkovou hmotnosťou 0,581 g, teda množstvo výrazne nižšie, ako je hranica nepatrného množstva materiálu uvedeného v treťom stĺpci v prílohe č. 1. V tomto smere je potrebné uviesť, že nepatrné množstvo uvedené v tabuľkovej časti prílohy č. 1 k zákonu č. 300/2005 Z.z. účinného od

06.08.2024 pri rastline rodu Cannabis (konopa) – sušina (marihuana), nie je množstvo 2 gramov, ale do 2 gramov. Preto nebolo možné ani skúmať námietky obžalovaného v tomto smere. Tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine ohľadom bodu 2/ napadnutého rozsudku, v tejto časti vina nadobudla právoplatnosť a následne súd I. stupňa správne vykonával dokazovanie len ohľadom ukladaného trestu obžalovanému.

Čo sa týka ukladaného trestu obžalovanému aj odvolací súd dospel k rovnakému záveru, ako je uvádzaný súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. U osoby obžalovaného, ide o páchatela, ktorý neustále porušuje zákony s tým, že aj odvolací súd považoval za potrebné upriamiť pozornosť na to, že v období rokov XXXX – XXXX, teda v období štyroch rokov má obžalovaný evidovaných 47 záznamov, a to nielen za priestupky proti majetku a proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ale aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Prejednávanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za inú trestnú činnosť, a to za prečin rozširovania detskej pornografie, za čo mu bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/72/2022 uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov s tým, že skúšobná doba uplynula dňa 23.06.2024. Súd I. stupňa správne riešil predbežnú otázku, či sa obžalovaný osvedčil, resp. neosvedčil v tejto skúšobnej dobe a správne vyslovil, že vzhľadom na skutočnosť, že oba trestné činy, teda tak v bode 1/ ako aj v bode 2/ spáchal v skúšobnej dobe, sa v určenej skúšobnej dobe neosvedčil. V zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. tak neprichádzal do úvahy iný trest ako trest nepodmienený, pričom trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov tak, ako bol ukladaný súdom I. stupňa, nebolo možné predovšetkým vzhľadom na osobu páchatela považovať za neprimerane prísny, skôr za mierny, keďže bol ukladaný pri dolnej hranici trestnej sadzby prísnejšie trestného prečinu. Taktiež zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je správne a zákonné, keďže pred spáchaním trestných činov obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.